

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

14 decembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofci Vladimir,

Judecători – Țurcan Anatolie, Toma Nadejda, Boico Victor, Plămădeală Ghenadie,

judecând, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către avocatul Bogatu Dragoș în numele inculpaților, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 octombrie 2020, în cauza penală în privința lui

Cocean Vitalie XXXXX, născut la XXXXX, originar și domiciliat în s. XXXX

Cotun Pavel XXXXX, născut la XXXXX, originar și domiciliat în s. XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanța: 05.01.2016 - 30.07.2018;

Instanța de apel: 07.09.2018 - 12.02.2019;

Instanța de recurs: 13.05.2019 - 25.06.2019.

Instanța de apel: 08.08.2019 – 15.10.2020;

Instanța de recurs: 23.12.2020 – 14.12.2021.

a c o n s t a t a t :

1. Prin sentința Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni din 30 iulie 2018, au fost recunoscuți vinovați și condamnați:

Cotun Pavel în baza art.164 alin.(2) lit. b), c), e) și g) Cod penal, la 7 ani închisoare, cu executarea acesteia în penitenciar de tip semiînchis;

Cocean Vitalie în baza art.164 alin.(2) lit. b), c), e) și g) Cod penal, la 6 ani închisoare, cu executarea acesteia în penitenciar de tip semiînchis.

2. Pentru a se pronunța, prima instanță a reținut *în fapt* că, *Cocean Vitalie*, pe 23.06.2015, la aproximativ ora 09:00 min, împreună și prin înțelegere prealabilă cu *Cotun Pavel*, deplasându-se cu automobilul de model „XXXXX”, cu numerele de înmatriculare XXXXX, la volanul căruia se afla *Cotun Pavel*, pe una din străzile s. XXXXX, având scopul răpirii unei persoane, s-au oprit în fața Primăriei s. XXXXX, unde se afla cet. *Vutcareov Nicolae* care cosea iarba pe marginea drumului.

Staționând automobilul în drept cu ultimul, *Cocean Vitalie* împreună cu *Cotun Pavel* au coborât și l-au urcat forțat pe cet. *Vutcareov Nicolae* contra voinței ultimului în automobilul de model „XXXXX” cu n/î XXXXX suspectându-l de

comiterea unui furt, după care l-au transportat pe Vutcareav Nicolae la o casă aflată în construcție situată la fel în s. XXXXX, ce aparține lui Cotun Pavel, unde, după ce au ajuns Cotun Pavel împreună cu Coceban Vitalie l-au dus pe Vutcareov Nicolae în casă și ca ultimul să recunoască fapta de furt, Cotun Pavel cu ajutorul unei bâte l-a agresat fizic, lovindu-l atât cu bâta, cât și cu mâinile și picioarele peste diferite părți ale corpului, după care l-au privat de libertate pe Vutcareov Nicolae aproximativ 2 ore fiind închis sub lacăt în casă, limitându-i deplasarea.

Potrivit raportului de expertiză medico-legală nr. XXXXX din XXXXX, lui Vutcareov Nicolae i-au fost cauzate leziuni corporale sub formă de excoriații la nivelul cotului drept, echimoze la nivelul coapsei stângi, plagă tăiată la nivelul degetului stâng, care se califică ca vătămare neînsemnată.

Tot el, pe 23.06.2015, la aproximativ ora 11:00 min, împreună și prin înțelegere prealabilă cu Cotun Pavel, prelungindu-și intențiile sale îndreptate la răpirea unei persoane, deplasându-se cu automobilului de model „XXXXX” cu n/î XXXXX, la volanul căruia se afla Cotun Pavel, pe una din străzile s. XXXXX, s-au oprit la marginea unui lan situat nu departe de gospodăria cet. Tataru Ion, unde se afla la prășit minorul Vutcareov Ion, a.n.2001. În așa mod, staționând automobilul Cotun Pavel împreună cu Coceban Vitalie au coborât din automobil și prin constrângere psihică, profitând de starea de neputință cunoscută prin vârsta fragedă, l-au urcat forțat pe minorul Vutcareov Ion contra voinței ultimului în automobilul de model „XXXXX ” cu n/î XXXXX, numindu-l cu cuvinte necenzurate, suspectându-l de comiterea unui furt, după care l-au transportat din locul în care se afla minorul Vutcareav Ion la o casă aflată în construcție situată la fel în s. XXXXX, ce aparține lui Cotun Pavel. După ce au ajuns, Cotun Pavel împreună cu Coceban Vitalie l-au dus pe minorul Vutcareov Ion în casă, unde deja se afla privat de libertate Vutcareov Nicolae și ca ultimul să recunoască fapta de furt, Cotun Pavel i-a aplicat minorului Vutcareov Ion o lovitură cu palma peste față, după care continuându-și acțiunile i-a mai aplicat multiple lovituri cu pumnii peste diferite părți ale corpului.

Potrivit raportului de expertiză medico-legală nr. XXXXX din XXXXX, lui Vutcareov Ion, a.n. XXXXX, i-au fost cauzate leziuni corporale sub formă de edem a țesuturilor moi pe cap, care se califică ca vătămare neînsemnată.

Pe baza stării de fapt, confirmată de probele administrate, instanța de judecată a reținut *în drept*, că faptele inculpatului *Coceban Vitalie* întrunesc elementele constitutive a infracțiunii prevăzute de art.164 alin.(2) lit. b), c), e) și g) Cod penal individualizată prin *„Răpirea săvârșită asupra a două persoane, cu bună-știință asupra unui minor, de două persoane, cu aplicarea altor obiecte folosite în calitate de armă ”*.

De asemenea, prima instanță a constatat că, Cotun Pavel, pe 23.06.2015, la aproximativ ora 09:00 min., împreună și prin înțelegere prealabilă cu Coceban Vitalie, deplasându-se la volanul automobilului de model „XXXXX” cu n/î XXXXX pe una din străzile XXXXX, având scopul răpirii unei persoane, s-au oprit în fața primăriei s. XXXXX, unde se afla cet. Vutcareov Nicolae care cosea iarba pe marginea drumului.

În așa mod, staționând automobilul în drept cu ultimul, Coceban Vitalie

împreună cu Cotun Pavel au coborât din acesta, l-au urcat forțat pe cet. Vutcareov Nicolae contra voinței ultimului în automobilul de model „XXXXX ” cu n/î XXXXX suspectându-l de comiterea unui furt, după care l-au transportat pe Vutcareov Nicolae la o casă aflată în construcție situată la fel în s. XXXXX, ce aparține lui Cotun Pavel. După ce au ajuns Cotun Pavel împreună cu Cocean Vitalie l-au dus pe Vutcareov Nicolae în casă și ca ultimul să recunoască fapta de furt, Cotun Pavel cu ajutorul unei bâte l-a agresat fizic, lovindu-l atât cu bâta, cât și cu mâinile și picioarele peste diferite părți ale corpului, după care l-au privat de libertate pe Vutcareov Nicolae aproximativ 2 ore, fiind închis sub lacăt în casă, limitându-i deplasarea.

Potrivit raportului de expertiză medico-legală nr.XXXXX din XXXXX, lui Vutcareov Nicolae i-au fost cauzate leziuni corporale sub formă de excoriații la nivelul cotului drept, echimoze la nivelul coapsei stângi, plagă tăiată la nivelul degetului stâng, care se califică ca vătămare neînsemnată.

Tot el, pe 23.06.2015, la aproximativ ora 11:00 min, împreună și prin înțelegere prealabilă cu Cocean Vitalie, prelungindu-și intențiile sale îndreptate la răpirea unei persoane, deplasându-se la volanul automobilului de model „XXXXX” cu n/î XXXXX pe una din străzile s. XXXXX, s-au oprit la marginea unui lan, nu departe de gospodăria cet. Tataru Ion, unde se afla la prășit minorul Vutcareov Ion, a.n.XXXXX.

În așa mod, staționând automobilul, Cotun Pavel împreună cu Cocean Vitalie au coborât din automobil și prin constrângere psihică, profitând de starea de neputință cunoscută prin vârsta fragedă, l-au urcat forțat pe minorul Vutcareov Ion contra voinței ultimului în automobilul de model „XXXXX” cu n/î XXXXX, numindu-l cu cuvinte necenzurate, suspectându-l de comiterea unui furt, după care l-au transportat din locul în care se afla minorul Vutcareov Ion la o casă aflată în construcție situată la fel în s. XXXXX, ce aparține lui Cotun Pavel. După ce au ajuns Cotun Pavel împreună cu Cocean Vitalie l-au dus pe minorul Vutcareov Ion în casă, unde deja se afla privat de libertate Vutcareov Nicolae și ca ultimul să recunoască fapta de furt, Cotun Pavel i-a aplicat minorului Vutcareov Ion o lovitură cu palma peste față, după care continuând acțiunile, i-a mai aplicat multiple lovituri cu pumnii peste diferite părți ale corpului.

Potrivit raportului de expertiză medico-legală nr.XXXXX din XXXXX, lui Vutcareov Ion, a.n.XXXXX i-au fost cauzate leziuni corporale sub formă de edem a țesuturilor moi pe cap, care se califică ca vătămare neînsemnată.

Pe baza stării de fapt, confirmată de probele administrate, instanța de judecată a reținut *în drept*, că faptele inculpatului *Cotun Pavel* întrunesc elementele constitutive a infracțiunii prevăzute de art.164 alin.(2) lit. b), c), e) și g) Cod penal individualizată prin *„Răpirea săvârșită asupra a două persoane, cu bună-știință asupra unui minor, de două persoane, cu aplicarea altor obiecte folosite în calitate de armă ”*.

3. Avocatul Bogatu Dragoș în numele inculpaților, a atacat cu apel sentința, solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpații să fie achitați, deoarece fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

În motivarea apelului, avocatul a menționat că, la capitolul „probe” instanța judiciară, fără o analiza a pretinselor dovezi, a transcris textul conținutul din rechizitoriu întocmit de procurori. Mai mult, instanța în nici un fel nu își întemeiază hotărârea sa și nu în ultimul rând se referă la faptul că, sentința nu a fost în vreun fel sau altul motivată, contrar imperativelor legale la care a atras atenția supra (unicele intervenții ale instanței au fost aprecierea critică a declarațiilor părții vătămate Vutcareov Nicolae în cadrul anchetei judiciare).

Prin nemotivarea sentinței a fost prejudiciat și principiul contradictorialității în procesul penal, sau partea apărării a avut și își are poziția sa, poziție pe care instanța în nici un fel nu a luat-o în seamă, nemaivorbind de combaterea ei, în cazul în care inculpații au fost condamnați.

În cadrul anchetei judecătorești s-a evidențiat cu certitudine că, în acțiunile lui Cotun Pavel și Cocean Vitalie din 23 iunie 2015, nu conțin semnele infracțiunii imputate și deci, dâșii în nici un caz nu pot fi trași la răspundere penală. Acest fapt este confirmat nu doar de poziția, probele și argumentele părții apărării, ci și de probele care se pretind a fi acuzații prezentate de către procurori.

Luând în considerație cele declarate de martorii acuzații audiați în instanță, devine evident faptul lipsei în acțiunile inculpaților a laturii obiective a componenței infracțiunii de răpire a persoanei. Nu au fost confirmate în nici un fel și etapele succesive ale răpirii, și anume: 1) capturarea victimei; 2) deplasarea victimei din habitatul ei permanent sau provizoriu; 3) reținerea victimei împotriva voinței sale sau neluându-se în seamă voința ei.

Nu au fost atestate nici constrângerea fizică sau psihică, înșelăciunea sau abuzul de încredere, profitarea de imposibilitatea victimei de a se apăra sau de a-și exprima voința. Din contra, s-a stabilit cu certitudine și cu lux de amănunte, că părțile vătămate au mers de bună voie la casa lui Cotun, nefiind capturate. Nu s-a confirmat în niciun fel și reținerea victimei împotriva voinței sale, or, totalitatea de martori și însăși partea vătămată Vutcareov Nicolae, indică la contrariu - părțile vătămate erau libere și puteau în orice moment să-și aleagă direcția de deplasare, inclusiv în momentul aflării la construcția inculpatului Cotun Pavel.

Mai mult, la sosirea poliției, nici una din părți vătămate nu s-au plâns referitor la careva acțiuni contrare legii în privința sa, ceea ce direct indică asupra faptului, că plângerile parvenite mai târziu nu erau altceva decât încercarea de a nu fi suspectați de furt din imobil.

Apelantul a atras atenția și asupra faptului că, organul de urmărire penală nu a demonstrat intenția inculpaților la săvârșirea infracțiunii incriminate, așa cum imperativ o cere legislatorul, or, latura subiectivă a infracțiunii respective se caracterizează doar prin intenție directă. Suportul probatoriu prezentat instanței de partea acuzații în nici un fel nu demonstrează intenția lui Cotun Pavel și Cocean Vitalie la răpirea unei sau a mai multor persoane.

Nu a fost explicată de acuzație nici apariția leziunilor la părțile vătămate, dar nici legătura causală între acțiunile inculpaților și vătămarile depistate la victime. Avocatul a considerat că aceste vătămări puteau apărea în o sumedenie de circumstanțe care nu sunt legate de învinuirea inculpaților.

În final, a solicitat instanței de a aprecia critic declarațiile depuse de partea

vătămata Vutcareov Ion, deoarece acestea contravin totalmente probelor examinate în instanță. Declarațiile dânsului se contrazic absolut cu cele ale părții vătămate Vutcareov Nicolae, ale martorilor acuzării și ale inculpaților.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 februarie 2019, s-a admis din alte motive apelul declarat, s-a casat total sentința instanței de fond și sa pronunțat o hotărâre nouă potrivit ordinii stabilite pentru prima instanță, potrivit căreia.

Cocean Vitalie și Cotul Pavel au fost recunoscuți vinovați și condamnați în baza art.352 alin.(2) lit. d) Cod penal, la amendă în mărime de 1 000 (una mie) unități convenționale pentru fiecare (20 000 lei).

În motivarea soluției sale, instanța de apel a indicat la motivele invocate de apelanți, precum că prima instanță a adoptat soluția incorectă de condamnare a inculpaților, deoarece aceștia urmau să fie achitați de sub învinuirea înaintată, constatând că argumentele invocate nu își găsesc confirmare în starea de fapt a prezentei cauze penale, motiv pentru care a fost respins solicitarea de achitare, ca fiind nefondată.

Pe baza stării de fapt expuse, confirmată de probele administrate, instanța de apel a reținut în drept că faptele lui Cocean Vitalie și Cotun Pavel întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute la art.352 alin.(2) lit. d) Cod penal, și anume - *samavolnicia, adică exercitarea unui drept presupus în mod arbitrar și prin încălcarea ordinii stabilite, însoțită de aplicarea violenței nepericuloase pentru viață sau sănătate.*

În acest sens, instanța de apel a reținut ca neîntemeiate argumentele instanței de fond prin care a concluzionat asupra vinovăției lui Cocean Vitalie și Cotun Pavel de comiterea răpirii săvârșită asupra a două persoane, cu bună-știință asupra unui minor, de două persoane, cu aplicarea altor obiecte folosite în calitate de armă deoarece greșit au fost apreciate, și încadrate juridic faptele constatate în urma administrării probelor din dosar.

5. Procurorul, în temeiul art.427 alin.(1) pct.6), 12) Cod de procedură penală, a contestat cu recurs ordinar decizia, solicitând casarea acesteia cu menținerea hotărârii primei instanțe, deoarece apelul greșit a fost admis.

În motivarea recursului declarat, procurorul a invocat că, hotărârea instanței de apel este neîntemeiată în partea ce ține de stabilirea stării de fapt, cât și recalificarea acțiunilor inculpaților de la art.164 Cod penal la art.352 Cod penal.

În speță sunt prezente toate trei etape de a comite infracțiunea de răpirea persoanei, și anume: capturarea victimelor de către ambii inculpați, luarea contrar voinței și deplasarea victimelor de la locul în care aceștia se aflau și în final reținerea lor cu privarea de libertate împotriva voinței lor.

Instanța de apel a aplicat incorect prevederile art.101 alin.(1) Cod de procedură penală și a dat o apreciere improprie probelor din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, la caz fiind întrunită latura subiectivă a infracțiunii de răpire, deoarece inculpații au comis intenționat infracțiunea din motiv și dorința de a descoperi pretinsul furt din avutul său.

6. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 25 iunie 2019, a fost admis recursul, casată total decizia și dispusă rejudecarea cauzei

de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea soluției sale, instanța de recurs a indicat că, fapta criminală descrisă de instanța de apel în partea descriptivă a hotărârii în care a considerat ca fiind dovedită, este una neclară, ce contravine textului infracțiunii prevăzute de art.352 Cod penal, fiind de fapt o copiere a învinuirii redată în rechizitoriu, instanța atribuind inculpaților suplimentar doar „scopul exercitării unui drept presupus în mod arbitrar și prin încălcarea ordinii stabilite, însoțită de aplicarea violenței nepericuloase pentru viață sau sănătate”.

Astfel, de către instanța de apel au fost încălcate cerințele art.394 alin.(1) pct. 1) Cod de procedură penală potrivit căruia, partea descriptivă a sentinței de condamnare trebuie să cuprindă descrierea faptei criminale, considerată ca fiind dovedită, or conform art.419 Cod de procedură penală - rejudecarea cauzei de către instanța de apel se desfășoară potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță, care se aplică în mod corespunzător, prin urmare s-a remarcat că motivarea soluției adoptată de instanța de apel, contrazice dispozitivului hotărârii, temei ce se încadrează în prevederile art.427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

În altă ordine de idei a menționat că, decizia atacată prezintă deficiențe sub aspectul motivării, fiind una confuză, fără o argumentare concretă și fără a da o nouă apreciere probelor administrate în cauza penală.

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 octombrie 2020, a fost respins ca nefondat apelul declarat, cu menținerea sentinței.

În motivarea soluției sale, instanța de apel a indicat că, instanța de fond, cercetând în cumul probele administrate în ședința de judecată prin prisma admisibilității, pertinentei și concludenței, utilității și veridicității raportată la declarațiile date în ședința de judecată și probele administrate, a stabilit o corectă situație de fapt, dând faptelor reținute în sarcina inculpaților Coceban Vitalie și Cotun Pavel încadrarea juridică corespunzătoare, și anume art.164 alin.(2), lit. lit. b), c), e), g) Cod penal – *răpirea săvârșită asupra a două persoane, cu bunăștiință asupra unui minor, de două persoane, cu aplicarea altor obiecte folosite în calitate de armă*.

În contextul aprecierii probelor administrate la dosar, instanța de apel a constatat că prin acțiunile inculpaților Coceban Vitalie și Cotun Pavel au fost lezate relațiile sociale cu privire la libertatea fizică a părților vătămate Vutcareov Ion și Vutcareov Nicolae.

Sub aspectul laturii obiective, acțiunile inculpaților s-au materializat prin capturarea părților vătămate, deplasarea acestora de la locul aflării lor la casa ce aparținea lui Cotun Pavel, unde au fost reținuți, cu privarea la deplină libertate, până la intervenția colaboratorilor de poliție.

Totodată, instanța de apel a constatat că, acțiunile inculpaților descrise supra și care formează acțiunea principală a laturii obiective a infracțiunii au fost însoțite și de acțiunea adiacentă, exprimată prin constrângerea fizică, concretizată prin vătămarea neînsemnată a integrității corporale a părților vătămate, fapt confirmat prin concluziile raportului de expertiză medico-legală nr.XXXXXX din XXXXX și raportului de expertiză medico-legală nr.XXXXXX din XXXXX.

Sub aspectul laturii subiective, s-a atestat că inculpații au acționat cu intenție directă, își dădeau seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, au prevăzut urmările prejudiciabile și au dorit în mod conștient survenirea acestor urmări.

Subiecții infracțiunii – inculpații Cocean Vitalie și Cotun Pavel la data comiterii infracțiunii aveau vârsta pentru a fi supuși răspunderii penale pentru comiterea infracțiunii.

În ceea ce privește agravantele reglementate la alin.(2) art.164 Cod penal, instanța de apel a stabilit în acțiunile inculpaților prezența agravantei prevăzută la lit. b) – „*asupra a două sau mai multor persoane*” - au fost îndreptate asupra a două persoane, părțile vătămate Vutcareov Nicolae și Vutcareov Ion; lit. c) – „*cu bună-știință asupra unui minor*” – la data comiterii faptei prejudiciabile, partea vătămată Vutcareov Ion, a.n.XXXXX avea vârsta de 14 ani, iar reieșind din constituția fizică a persoanei, inculpații cunoșteau despre faptul că acesta este minor; lit. e) – „*de două sau mai multe persoane*” – fapta prejudiciabilă a fost comisă împreună și prin înțelegere prealabilă de către inculpații Cocean Vitalie și Cotun Pavel; lit. g) – „*cu aplicarea armei sau altor obiecte folosite în calitate de armă*” – în cadrul cercetării judecătorești a fost constatat faptul că inculpații au aplicat lovituri cu ajutorul unei băte, fapt care a fost dovedit atât prin declarațiile părții vătămate Vutcareov Nicolae, cât și prin concluziile raportului de expertiză medico-legală nr. XXXXX din XXXXX prin care s-a concluzionat că excoriațiile la nivelul cotului drept, echimoze la nivelul coapsei stângi au fost cauzate prin acțiunea traumatică a unui obiect contondent dur cu suprafața de interacțiune limitată.

Cu referire la argumentele invocate de avocat, instanța de apel a apreciat critic argumentele precum că părțile vătămate au mers de bună voie la casa lui Cotun Pavel, nefiind capturate, părțile vătămate erau libere și puteau în orice moment să-și aleagă direcția de deplasare, inclusiv în momentul aflării la construcția inculpatului Pavel Cotun, or, în cadrul cercetării judecătorești, în urma aprecierii materialelor probatorii administrate la dosar s-a constatat faptul că inculpații Cocean Vitalie și Cotun Pavel i-au urcat contrar voinței lor în automobil, aceștia fiind acuzați că ar fi sustras cabluri și instrumente, iar acasă la Cotun Pavel asupra părților vătămate a fost aplicată violența fizică, părțile vătămate fiind închiși în casă, prin ce le-a fost limitată deplasarea, până când la fața locului au venit colaboratorii de poliție.

În ceea ce privește argumentele părții apărării precum că, la sosirea poliției, nici una din părțile vătămate nu s-au plâns referitor la careva acțiuni contrare legii în privința lor, ceia ce direct indică asupra faptului că, plângerile parvenite mai târziu nu erau altceva decât încercarea de a nu fi suspectați de furt din imobil instanța de apel l-a apreciat critic, deoarece faptul că părțile vătămate nu s-au plâns referitor la careva acțiuni contrare legii colaboratorilor ajunși la fața locului, nu indică la inexistența faptei infracționale, în contextul în care, prin probele administrate la dosar s-a constatat că acțiunile inculpaților cuprind elementele constitutive ale infracțiunii incriminate.

Mai mult, instanța de apel a atestat că, plângerile depuse de Vutcareov Nicolae și Vutcareov Ion au fost înregistrate în aceeași dată la care a și fost comisă

fapta prejudiciabilă, adică la 23.06.2015. Respectiv, alegațiile părții apărării precum că părțile vătămate ar fi încercat să evite suspjecții referitor la furtul din imobil nu are nici o acoperire probatorie, așa cum, în cadrul ședinței de judecată în instanța de fond, martorul Boboc Nicolae, a indicat că referitor la furt nu s-a aflat cine l-a comis, nu este nici un rezultat, iar instanței de apel nu i s-au prezentat careva probe că părțile vătămate ar fi comis furtul din imobilul inculpatului.

Cu toate acestea, instanța de apel a notat că, faptul săvârșirii furtului și dorința inculpaților de a descoperi făptașii, în nici un caz nu poate îndreptăți acțiunile infracționale comise de inculpați. Or, nu este clar de ce ei ar fi trebuit să-i urce forțat pe Vutcareov Nicolae și Vutcareov Ion în autoturism, să-i ducă la casa în construcție a lui Cotun Pavel și să-i țină acolo până la venirea poliției, din moment ce inculpatul Cotun Pavel a informat poliția despre furtul comis din gospodăria sa. În mod normal, Cotun Pavel urma să aștepte venirea la fața locului a colaboratorilor de poliție și să indice la persoanele pe care le suspectează de comiterea faptei, lăsând în atribuțiile organului competent să-i cerceteze pe Vutcareov Nicolae și Vutcareov Ion.

8. Avocatul Bogatu Dragoș în numele inculpaților, în temeiul art.427 alin.(1) pct.6), 8) Cod de procedură penală, a atacat cu recurs hotărârile adoptate, solicitând casarea acestora, cu pronunțarea unei hotărâri de achitare, deoarece fapta inculpaților nu întrunește elementele infracțiunii.

În motivarea recursului, avocatul a indicat că, pe parcursul procesului s-a văzut cu certitudine că în acțiunile inculpaților din 23 iunie 2015 nu se conțin semnele infracțiunii imputate și deci, ei în nici un caz nu pot fi trași la răspundere penală. Acest fapt este confirmat nu doar de poziția, probele și argumentele părții apărării, ci și de probele care se pretind a fi acuzatorii prezentate de către procurori atât în instanța de fond, cât și în cea de apel.

Recurentul a indicat că, a solicitat instanței de fond de a aprecia critic declarațiile depuse de partea vătămată Vutcareov Ion. Aceste declarații contravin totalmente probelor examinate în instanță. Declarațiile dânsului se contrazic în totalitate cu cele ale părții vătămate Vutcareov Nicolae, ale martorilor acuzării și ale inculpaților. Așa, Vutcareov Ion a declarat precum că minorul Tataru a văzut cum părțile vătămate au fost închise în casă. Tot, minorul Vutcareov a menționat că, sectoristul Boboc nu a venit o dată cu grupa operativă, ci a fost acolo de mai mult de patru ore, de când au fost aduși părțile vătămate și până la sosirea poliției, inclusiv Boboc a fost martorul aplicării forței fizice asupra victimelor.

Minorul Vutcareov Ion cu rea intenție a depus declarații neveridice, pentru a induce în eroare organul de urmărire penală și instanța de judecată, în vederea de a se sustrage de la o eventuală anchetare pe faptul furtului săvârșit din gospodăria lui Pavel Cotun.

Totodată, avocatul a notat că, a fost în imposibilitate de a stabili algoritmul instanței de apel la selectarea depozițiilor celor două părți vătămate. După cum se afirmă corect, ambii și-au schimbat declarațiile așa cum le-a convenit sau cum au considerat de cuviință. Instanța de apel, la baza deciziei, a ales acele depoziții, care sunt incriminatorii, fără a veni cu o explicație în acest sens. S-a limitat doar la tradiționalul "ansamblul probelor administrate la dosar". Referitor la declarațiile

"veridice" ale lui Vutcareov Ion, ele, chipurile ar corobora cu declarațiile tatălui său, Vutcareov Ion Efim, care nici nu a fost prezent la fața locului și a povestit doar cele auzite de la fiu.

De asemenea, a subliniat partea apărării că, argumentele aduse de procuror în susținerea poziției sale, nu puteau fi reținute pentru adoptarea hotărârii, or, aceasta egalează cu ignorarea legilor și argumentelor apărării enunțate mai sus, impunând instanța de judecată de a susține o poziție preconcepută despre vinovăția persoanei, dându-le probelor, asupra cărora invocă procurorul, o valoare dinainte stabilită (se referă atât la sentință cât și la decizia instanței de apel).

În acest context consideră că, învinuirea este bazată în exclusivitate pe presupuneri, iar potrivit art.8 alin.(3) Cod de procedură penală, *concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, se interpretează în favoarea bănuitului, învinuitului, inculpatului.* În cauză sânt un șir de incertitudini care nu au fost înlăturate în nici un fel de partea acuzării, care trezesc dubii că a avut loc fapta infracțiunii, dubii ce nu au fost înlăturate și care urmează a fi interpretate în favoarea inculpaților (aici s-a referit la declarațiile martorilor acuzării în coraport cu acuzarea adusă, depozițiile contradictorii ale părților vătămate, schimbarea acestor declarații la diferite faze ale procesului și altele).

Astfel, la adoptarea hotărârii, instanța de apel nu a ținut cont nici de indicațiile Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 25 iunie 2019, care a indicat asupra lacunelor și incorectitudinilor instanțelor anterioare la judecarea prezentei cauze penale.

8.1. În conformitate cu prevederile art.431 alin.(1) pct.1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privitor la opinia sa asupra recursului menționând că acesta urmează a fi declarat admisibil, cu trimiterea recursului pentru judecare în Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție.

9. Judecând recursul declarat în baza materialelor dosarului și în raport cu motivele invocate, Colegiul penal lărgit ajunge la concluzia că acesta urmează a fi respins ca inadmisibil, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art.435 alin.(1) pct.1) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța este în drept să respingă recursul ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate, în cazul în care se constată că recursul nu a fost declarat cu respectarea condițiilor legale (este tardiv sau inadmisibil) ori nu este întemeiat legal (este nefondat). Recursul este nefondat atunci când hotărârea atacată este legală, întemeiată și motivată.

Conform art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului, pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în baza temeiurilor stipulate în acest articol.

Reieșind din conținutul cererii de recurs declarată, Colegiul penal lărgit atestă că, titularul acesteia invocă în calitate de temeiuri pentru casarea deciziei instanței de apel, prevederile art.427 alin.(1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, care stabilesc că, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazurile, când: 6) *hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția sau instanța*

a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței; precum și 8) când nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

Analizând decizia instanței de apel prin prisma erorii de drept prevăzută de art.427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit constată că, asemenea eroare nu se confirmă la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul că, instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art.414 alin.(1), 417 alin.(8) Cod de procedură penală, iar hotărârea adoptată cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată.

Potrivit prevederilor art.414 alin.(1) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Totodată, conform prevederilor art.417 alin.(8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să conțină temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

La caz, reieșind din esența criticilor invocate în recurs, se atestă că apărarea invocă versiunea potrivit căreia probele administrate la cauza penală, nu confirmă vinovăția inculpaților în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.164 alin.(2) lit. b), c), e) și g) Cod penal.

Sub acest aspect, însă, se impune precizarea că aprecierea probelor este unul din cele mai importante momente ale procesului penal, deoarece întregul volum de muncă depus de către organele de urmărire penală, instanțele judecătorești, cât și de părțile în proces, se concentrează pe soluția ce va fi dată în urma acestei activități.

Aprecierea probelor după intima convingere a judecătorului trebuie să se bazeze pe prevederile legale, iar convingerea intimă se întemeiază pe examinarea tuturor probelor în ansamblu, sub toate aspectele, complet și obiectiv.

Legea stabilește că probele admisibile sunt apreciate după relevanța, concludența, veridicitatea și utilitatea acestora și toate probele în ansamblul lor sunt apreciate din punct de vedere al coroborării acestora.

Însă, cu referire la faptul dacă chestiunea de apreciere a probelor poate fi invocată la această etapă a procedurilor, instanța de recurs reiterează că, motivele de reapreciere a probelor, nu se conțin în temeiurile prevăzute la alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, și astfel nu pot fi considerate ca motiv sub aspectul casării ca fiind ilegală a hotărârii contestate, deoarece instanța de recurs nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele de fond, aceasta fiind sarcina primordială a instanțelor respective.

Din aceste considerente, Colegiul penal lărgit nu examinează criticile referitoare la presupusa greșită reținere, pe baza probelor administrate în cauză, a anumitor elemente factice, ci verifică, prin raportare la situația de fapt stabilită de instanțele de fond, corectitudinea dispunerii condamnării inculpatului conform infracțiunii incriminate, astfel că reaprecierea probelor, în modul propus de către partea apărării, nu se încadrează în prevederile art.427 Cod de procedură penală.

În acest sens, Colegiul penal lărgit atestă că, la soluționarea cauzei instanța de apel a ținut cont de prevederile art.art.99-101, 414 Cod de procedură penală, a cercetat probele sub toate aspectele, verificându-le și apreciindu-le prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, astfel întemeiat ajungând la concluzia privind recunoașterea vinovăției inculpaților Cocean Vitalie și Cotun Pavel în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.164 alin.(2) lit. b), c), e) și g) Cod penal.

Cu referire la criticile invocate de recurent sub aspectul art.427 alin.(1) pct. 8) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit notează că, potrivit art.113 alin.(1) Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii prevăzute de norma penală.

Colegiul penal lărgit reține că, acest temei include cazurile când nu a fost stabilită fapta care corespunde elementelor constitutive ale infracțiunii, nici mijloacele de probă prin intermediul cărora s-au constatat elementele constitutive, ori când nu au fost stabilite faptele care invocă circumstanțele atenuante și agravante ale infracțiunii.

Potrivit materialelor cauzei, prin sentința primei instanțe, au fost recunoscuți vinovați și condamnați Cotun Pavel în baza art.164 alin.(2) lit. b), c), e) și g) Cod penal, la 7 ani închisoare, cu executarea acesteia în penitenciar de tip semiînchis și Cocean Vitalie în baza art.164 alin.(2) lit. b), c), e) și g) Cod penal, la 6 ani închisoare, cu executarea acesteia în penitenciar de tip semiînchis, concluzia ce a fost menținută de către instanța de apel.

Astfel, Colegiul penal lărgit constată că, la judecarea apelului declarat de către partea apărării, instanța de apel a respectat prevederile art.art.414-419 Cod de procedură penală, iar hotărârea adoptată cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată.

Referitor la argumentele apărării referitor la lipsa vinovăției inculpatului în săvârșirea infracțiunii incriminate, Colegiul penal lărgit punctează că, instanța de apel s-a expus argumentat, iar soluția acesteia este descrisă la pct.7 al acestei decizii, soluție pe care instanța de recurs și-o însușește și reiterarea căreia nu o consideră necesară.

Totodată, Colegiul penal lărgit notează că, pe cauza dată a fost dispusă prin decizia Curții Supreme de Justiție din 25 iunie 2019, rejudecarea cauzei penale în aceeași instanță de apel în alt complet de judecată, unde a fost menționat inter alia că „*Colegiul lărgit consemnează că nu este posibil nici menținerea sentinței instanței de fond*”.

În această ordine de idei, se impune de a sublinia că, prin această decizie nu a fost decis ilegalitatea sentinței, dar s-a avut în vedere că după condamnarea inculpaților de către instanța de apel în baza art.352 alin.(2) lit. d) Cod penal, nu era posibilă menținerea sentinței de condamnare în baza art.164 alin.(2) lit. b), c), e) și g) Cod penal, deoarece este atestată situația de motivare insuficientă a concluziilor despre vinovăție, omisiune ce nu poate fi corectată de către instanța de recurs, această omisiune urmând să fie corectată de instanța de apel.

Astfel, Colegiul penal lărgit conchide că, temeiuri de a pune la îndoială

veridicitatea argumentelor instanței de apel în motivarea soluției sale pe aspectele contestate nu se identifică, pe care în virtutea corectitudinii lor și pentru a evita repetări inutile, le acceptă și le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct.37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art.6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

În consecință, Colegiul penal lărgit nu a constatat prezența erorilor de drept invocate de recurent ce ar fi afectat hotărârea atacată sub aspectele contestate, deoarece soluția adoptată de către instanța de apel este legală și întemeiată, iar recursul ordinar declarat de către avocatul Bogatu Dragoș în numele inculpaților urmează a fi respins ca inadmisibil.

10. În conformitate cu art.art.434, 435 alin.(1) pct.1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit

d e c i d e :

Respinge, ca inadmisibil, recursul ordinar declarat de avocatul Bogatu Dragoș în numele inculpaților, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 octombrie 2020, în cauza penală în privința lui *Cocean Vitalie XXXXX și Cotun Pavel XXXXX*, cu menținerea hotărârii contestate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată motivat la 10 februarie 2022.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Țurcan Anatolie

Toma Nadejda

Cobzac Elena

Plămădeală Ghenadie